

Monatlich erscheint
eine Nummer.
Preis bei der Post
jährlich 3 Mark.

Pastoral

für die Diöcese E

herausgegeben und redigi

Dr. F. Hippler, Domkapitular

Nº 8.

Neunundzwanzigster Jah

Inhalt: Bischof Szembek's erstes Pastoralschreiben v. J. 1724. — Antonius Schulz, Generaladministrator von Ermland, und sein Rundschreiben. — Pflicht des Pfarrers, die fehlenden Pfarrkinder zurechtzuweisen. — Erläuterungen. — Nachrichten. — Literarisches. — Anzeigen.

Bischof Szembek's erstes Pastoralschreiben

v. J. 1724.

Christophorus Ioannes in Slupow Szembek. Dei et Apostolicae Sedis Gratia Episcopus Warmiensis et Sambiensis, Sac. Rom. Imperii Princeps, Terrarum Prussiae Praeses:

Universo clero saeculari et regulari ac omni populo utriusque dioecesis nostrae Warmiensis et Sambiensis, nobis in Christo dilectis, salutem in Domino et pastoralem benedictionem.

Christus Dominus, Salvator noster, in quo conditi sunt throni et dominationes, et cui data est in coelo et in terra omnis potestas, nos undeque immeritos episcopum animarum vestrarum, quas inaestimabili sacratissimi sanguinis sui acquisivit pretio, miseratione sua destinavit. Eum igitur nominis et officii honorem, seu potius onus angelicis etiam formidandum humeris, cum primum nobis per suum in terris vicarium S. D. Nostrum Benedictum XIII feliciter modernum, erupta diuturniori expectationi vestrae mora, impositum accepimus, e vestigio id curae et cordi nostro praesuleo incumbere sensim vos nimirum omnes Deo lucrari, ac indefessis labiis ad portum salutis aeternae perducere baiulare. Profecto charitas Dei urget nos, est pastoralis muneric nostri conditio, ut vestram salutem curando propriam tante mereri possimus. Confisi igitur in gratia potenti dextra supremi Numinis, quod verbo virtutis sua cuncta disponit suav dimur illud munus, eique libenter connostras impendere et superimpende alioqui quantocius ad vos creditu venire desiderantes, ut merito effatum meminisse liceat: „te quomodo cupiam omnes vos Christi.“ Pro solamine tamen placuit interim, quae animus, haec prima hisce vobis porrigeret pensando: „si v gloria, necess nobis det, u spiritus et

eruam
sponsa
immui
deser
serio
terra,
porta
regal
Deus
sacer
qui
per
vi
pi
in
u

issimi,
tes in
con-
m in
etiam
orum.
idelem
christus
flatum
ti Dei
umili-
ndata
super
re et
anae
cum
et
ntis
anti
res,
at,
oc
is
-

Die ermländische Stotzaxe v. J. 1729*).
Regulamen iurium parochialium episcopatus
Warmiensis.

Regulamen iurium parochialium, seu accidentiarum in ultima synodo, anno Dni 1726 celebrata, praevia consultatione illorum, quorum intererat, a perillustribus et reverendissimis dd. capituloibus ad synodi negotia deputatis confectum; ex post vero in convocatione dd. respective archipresbyterorum, anno currenti 1729, sub die II. mensis Decembris ad supplicem eorum instantiam, praesentibus praetactis perillustribus et reverendissimis dominis deputatis, autoritate ordinaria celsissimi Principis illustrissimi et reverendissimi D. Christophori Andreeae Comitis in Slupow Szembek, Dei et apostolicae sedis gratia Episcopi Warmiensis et Sambiensis, Sacri Romani Imperii Principis, Terrarum Prussiae Praesidis, tam quoad archipresbyterales quam etiam parochiales, signanter rurales ecclesias dioecesis huius Warmiensis, cum debito moderamine redactum, perfectum, dd. respective archipresbyteris et parochis, sublatis duplicatis accidentibus, observari demandatum, prout praesenti authentico instrumento descriptum continetur, videlicet:

I. In civitatibus.	Flor.	Gr.
1) A sepultura solemni cum conductu maiori:		
Vrbli Caplo Guttstadiensi	2	—
D. archipresbytero	4	—
Eidem pro missa	1	15
tro loco in ecclesia	1	10
eclesiae totidem tum et seminario dioecesano totidem		
capellanis, cuivis	1	10
Ubi autem plures beneficiati ad iam parochiale reperiuntur, et		
ates ipsos pro assistentia funerali		
erint, solvent ipsis, prout hactenus		
unt.		
llanis simul pro levitatione	1	15
lusa positione catafaleci . . .	3	—
tafaleo	1	—
cantori simul	2	20
rata seorsive iuxta con-		
m civitate	6	—
.	2	—
.	—	15
.	—	10
.	1	—
ro et para-		
.	3	—
igilia et		
.	1	—
.	1	—
.	—	20

	Flor.	Gr.	
Aedituo	—	15	I
Ludirector et cantori simul	1	15	1) P;
A quolibet pulsu	—	10	cl,
Pro cruce, feretro, et aliis utensilibus ecclesiae	1	—	Paroch:
Si autem funerantes voluerint cadaver defuncti ad ecclesiam per tempus missae et conductus deferri, tunc adhuc solvent ecclesiae . . .	1	—	fu)
Domino archipresbytero seu parocho pro conductu	1	—	Pro vig
Ludirector et cantori simul pro conductu	—	12	Pro co
Et si insuper totas vigilias habere voluerint, solvent parocho	1	—	Pro mi
Ludirector et cantori simul	—	18	Pro lo
3) A sepultura cum media vigilia:			Itidem
Pro missa ab adultis	—	18	Si in
Domino archipresbytero	—	20	e
R. R. capellanis cuilibet	—	10	9
Ludirector, cantori et aedituo simul . . .	1	15	Eccle
Pro pulsu ut supra	—	10	Pro P
Pro cruce, feretro, panno	—	10	u
Porro quod attinet classes sepulturarum, unicuique funeranti liberum erit unam ex supra enumeratis tribus eligere.			Pro
4) A sepultura simplici cum cruce, pro egentibus et pauperibus civibus, et colonis aliisque commiseratione dignis:			Pro
Domino archipresbytero	—	18	Pro
R. R. capellanis simul	—	20	Pro
Cantori	—	10	Car
Aedituo	—	15	Le
Pro cruce, feretro, panno	—	10	P
Pro testimonio ex metrica, parochi sub sigillo ecclesie tradent	—	10	F
Ab inscriptione spuriorum nisi paupertas intervenia			
Accidentia stolae R.			
A patrinis baptismi			
Ab introductionibus			
A pauperibus n <i>on</i> contributis			
Circa copulationes			
praeter stromata			

r. | Gr. | Schreibweise gewöhnlich Szulc geschrieben.* — Aus einer Patricierfamilie in Wartenburg im Jahre 1695 geboren, in Rössel und Warshaw vorgebildet, 1721 zum Priester geweiht, wurde er alsbald Schloßpropst und bischöflicher Kanzler in Heilsberg, wo er im Jahre 1726 als Secretär der Diözesansynode fungirte. Im Jahre 1731 wurde er Domherr, 1738 Domcantor, 1739 Generalofficial und 1740 nach Szembeks Tode Generaladministrator von Ermland, dann wieder Official und 1745 Domdechant, in welcher Stellung er bis zu seinem Tode am 6. April 1761 verblieb. Ein musterhafter, seeleneifriger Priester, war er unter den Bischöfen Szembek und Grabowski die Seele der Diözesanverwaltung und in deren öfterer Abwesenheit zugleich Statthalter des Bisthums. Während seiner zweijährigen Generaladministration (1740—1742) erließ er in Form eines Circularschreibens eine Reihe von Verordnungen für den ermländischen Clerus, welche wohl alle die Punkte enthielten und einschärfsten, welche Szembek im Jahre 1740 auf einer zweiten Diözesansynode feierlich hatte publiciren wollen (Vgl. *Past.-Bl.* 1896 S. 110). Dieser Erlaß, auf 4 Folioblättern in Braunsberg gedruckt, enthält in 40 Abschnitten eine Fülle von heilsamen Anordnungen, die sich zum Theil bis auf unsere Tage als höchst praktisch bewährt haben, obgleich sie dem Wortlauten nach jetzt fast ganz unbekannt sind, da nur sehr wenige Exemplare davon sich noch erhalten haben. Wir theilen sie deshalb nachstehend wörtlich mit.

Nic. Ant. Szulc, Cantor Canonicus ecclesiae cathedralis, et sede vacante Episcopatus Warmiensis in spiritu alibus et temporalibus Generalis Administrator,

Illustribus, clarissimis, admodum reverendis dominis archipresbyteris, praepositis, parochis, commendariis, capellanis, vicariis, aliisque presbyteris officiatis ac clericis et ministris ecclesiarum dioecesis Warmiensis, nobis in Christo dilectis fratribus, ceterisque, quibus quomodolibet iupta scire competit et quorum interest, salutem no.

iae Agni dioecesis Warmiensis sede episcopante regimen nobis licet immeritis committante Domino sedulo ac ea qua pars est nistrare cupientes, assidua eaque intima sollicitudine, ut incumbentis nobis formidanda eius ratione ad cultus eum, cleri probitatem, animarum ecclesiastici indemnitatem ac sonatu et opera adimpleamus. cuique ac manifestum sit, corruptela et malignitate sacrorum canonum et calcitrasse sphaeram, administrialis inter-

stitio id quod a nobis religionis statusque sacerdotalis exigit pietas, et praesens gravis momenti urget necessitas, negligamus, atque eo perniciosius commissum est et omissionis malum serpat, hisce circularibus literis Dilectionibus vestris nonnulla specialiter consignamus, quae non tam instructioni earundem, quam iugi observantiae et executioni impense ac serio commendamus.

I. Imprimis quidem omnis clerus dioecesanus, praecipue quibus cura animarum pretioso sanguine Christi Domini redemptarum commissa traditaque est, meminerint se esse ministros Dei et dispensatores mysteriorum eius, quorum praesertim iam non in figura, sed veritate ac re ipsa est testamentum, legislatio et gloria adoptionis, ut digne fungantur sacerdotio ministerium suum adimplendo, tanquam bonus Christi odor, atque ipsum Christum induiti gregem verbo et exemplo pascant, seque ipsos formam gregis praebant, in summa, prout Doctor gentium monet: »Vos obsecro fratres ut per misericordiam Dei exhibeatis corpora vestra hostiam sanctam viventem, Deo placentem, rationabile obsequium vestrum, et nolite conformari huic saeculo, sed reformamini in novitate sensus vestri; ut probetis, quae sit voluntas Dei, bona, beneplacens et perfecta«. Nihil adeo in vobis reprehensione dignum reperiatur, quod s. Gregorius in sua Pastorali eleganter praecavet, dicens: «Cum pastor ad abrupta graditur, grex ad praecipitum sequitur.» Et iterum idem: «In exemplum culpae vehementer extenditur, quando, pro reverentia ordinis peccator honoratur»; ideo seria mente recogitent, quod Deo debeant et qualiter vocationi suaee respondeant ianctis altaribus appropinquando, saluti animarum vigilando et praecipue vultum Dei omnipotentis et Domini tremenda maiestatis, qui cordium a scrutatur et finem cuiusvis sicut universorum siderat, estque paratus iudicare vivos et mortuos super se reformidando, quanta denique mercenariis, quanta malis poena reservata sit, animo perpendendo. Sint vobis filii Aaron ad horrorem ignis profani ac metum extremitatem denique vobis verba Christi Domini: »ministraverit, honorificabit eum pater et ciam consequendae aeternae retributum.«

II. Nulla dies vobis praetermissa, nisi virtutibus statum sacerdotalem externe condecoribus proficeret, signanter mentali orationi et examini conscientiae incutientem vos supra candelabrum homines opera vestra dominum, qui in eum.

III. Recollectur etiam pauciores coenobio sive Dilectiones saeculi regni loquenter.

solicitudo

pulver

Leo.

fervore

periculum

aut res

Gamma

habebat

sacerdos

sine qua

agere

ab im-

ac a-

exitiu-

plane-

mini-

erap-

laqua-

reis-

sac-

se-

er-

ix-

s-

XVI. Decimas alias iure divino et ecclesiastico, clero a parochianis debitas dandas esse, concessionares suaviter et fortiter suo tempore populo, ut uberiorem benedictionem divinam ac fertilitatem terrae obtinere mereatur, praedicent, idque etiam ad tollendam diffidentiam et litium ansam inter ipsos ac parochianos.

XVII. Vigilem etiam oculum habeant dd. parochi super haereticos in eorum paroecia manentes, sciscitando a quanto tempore degant? ipsosque in visitationibus archipresbyteralibus nominatim annotari faciant, et quinam ipsorum ad fidem convertantur atque quorum spes est conversionis, referant, utrum denique iejunii tempore iejunit? ac utrum conventicula instituant, diligenter inquirent; quae inquam conventicula ipsis nullatenus permittantur, et nisi post annum convertantur ad fidem salvificam, iuxta pragmáticas leges huius episcopatus ad nulla iura municipalia eos admitti fiant.

XVIII. Ne libri haeretici in episcopatum infarrantur, prout et scripta malae farinae eiusmodi seu haeresim redolentia, dd. parochi sedulo attendent, et si quos compererint illatos aut sparsos, iuxta veteres recessus indilate recipi, Officio tradi, sequestrari seu lacerari faciant.

XIX. Cum etiam contingat plures extra episcopatum abire operarios, famulos et ancillas laboris seu servitiū causa, attendant dd. parochi et perconari studeant de talium oviularum suarum abitu, que cum adminiculo quorumvis officiorum et triumfamilias, ipsis etiam ex ambonis praemoneant, a fide catholica vera et unice salvifica, quam cum lacte matrum hauserunt, in animae suae ieiem summumque detrimentum deficiant, sim amplectentes, prout proh dolor! iam multo contigit. Dolenter etiam audivimus nonnullos umilias filios suos ac filias ad haereticam di pro servitio captando expedisse, immo ipsis eimodo conduxisse, forsitan ob temum calamitatem; utut sit, si tales filii illiae sive alii manumissi, subditi, operarii, illae extra fines episcopatus abierint, serio ipsis inculcetur, ut nonnisi cant ecclesiam, et a famis quibusvis tam aperta aeternae salutis vorasorbente, abhorreant ac fugiant; holicam tales abeentes servent, tum animae iuxta processus tribus ex ambona praegatam iuxta praescrip quandoque repeten-

sus Sbascianos sacramenta fre
descriptorum itque Cro
ecclesiae